

Κυριακή 29η Σεπτεμβρίου 2019 (Κυριακή Β΄ Λουκᾶ).

Λκ. 6, 31 – 36.

«ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν» Λκ. 6, 35.

Ἀπ’ ὅλα τὰ λόγια καί τίς διδασκαλίες τοῦ Ἰησοῦ αὐτός ὁ λόγος Του φαντάζει ὡς ὁ πιό δύσκολος. Ἡ ἀγάπη εἶναι ὄμορφη καί γλυκιά, ὅταν ἀπευθύνεται σέ δικούς μας ἀνθρώπους. Εἶναι χαριτωμένη καί θέλει ἀρκετή δουλειά, ὅταν ἀπευθύνεται σέ ἀγνώστους. Εἶναι ὅμως ἀνεφάρμοστη καί ἀνεδαφική, ὅταν ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἐχθρούς.

Αὐτό πού ζητάει σήμερα ὁ Κύριος ἀπ’ ὅλους μας εἶναι ἡ πεμπτουσία τοῦ κηρύγματός Του. Εἶναι τό ἀποκορύφωμα τῶν πνευματικῶν ἐπιδόσεων πού μπορεῖ νά φτάσει ἓνας ἄνθρωπος. Εἶναι ἡ ὑπέρβαση ὅλων τῶν ἀνθρώπινων δεδομένων καί ἡ ἀπόλυτη προσομοίωση μέ τό θεϊκό πρότυπο. Μόνον ὁ ἄνθρωπος πού καθάρισε τόν ἑαυτό του ἀπό τήν ἁμαρτία καί λούζεται καθημερινά μέσα στήν ἄκτιστη χάρη τῆς Τριάδος εἶναι σέ θέση ν’ ἀγαπήσει τοὺς ἐχθρούς του. Ἐφόσον ὅμως ὁ Ἰησοῦς τό ζητάει

ἀπ' ὅλους μας, σημαίνει ὅτι μπορούμε νά τό κατορθώσουμε, ἀρκεῖ νά κάνουμε τόν κατάλληλο ἀγώνα καί ν' ἀκολουθήσουμε τή σωστή μέθοδο.

Τό πρῶτο πού χρειάζεται νά βροῦμε σ' αὐτή τήν προσπάθεια τῆς ἀγάπης τῶν ἐχθρῶν εἶναι ἕνας πνευματικός. Ὁ πνευματικός εἶναι τό πρόσωπο πού θά μᾶς ὀδηγήσει σ' αὐτό τό δύσβατο μονοπάτι τῆς ἀγάπης πρὸς τούς ἐχθρούς. Πολλές φορές, ὅταν χρειάζεται ν' ἀγαπήσεις αὐτόν πού σ' ἔβλαψε, πού σέ μείωσε, πού σ' ἔκανε νά πονέσεις καί νά κλάψεις, χάνεις τό δρόμο σου. Ἡ ἐκδικητικότητα μπερδεύεται μέ τή δικαιοσύνη καί ἡ ἐσωτερική ταραχή μέ τήν αὐτοσυντήρηση καί τήν ἀξιοπρέπεια.

Κάτω ἀπό τήν πίεση τῆς ταραχῆς στό ἀντίκρισμα τοῦ ἐχθροῦ χρειάζεται διάκριση καί σωστή συμπεριφορά. Χρειάζονται πρακτικές ὀδηγίες, πού μόνον ὁ πνευματικός μπορεῖ νά δώσει. Ὁ πνευματικός θά ξεκαθαρίσει τίς προθέσεις. Θά ἀναλύσει τίς πράξεις. Θά μελετήσῃ τούς χαρακτῆρες καί μετὰ ἀπό προσευχή καί μέ τό φωτισμό τοῦ Παρακλήτου θά μιλήσῃ, θά παρηγορήσῃ, θά ἐπουλώσῃ τραύματα, θά δείξῃ τό σωστό καί θά τό ξεχωρίσῃ ἀπό τό λάθος. Ὁ πνευματικός εἶναι ὁ ὁδοδείκτης τοῦ Θεοῦ,

πού χαρίζεται στόν κάθε πιστό πού δέ θέλει νά χάσει τό μονοπάτι τῆς σωτηρίας.

«Ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν», μᾶς λέγει σήμερα ὁ Κύριος καί, γιά νά τό καταφέρουμε, ἐκτός ἀπό πνευματικό χρειάζομαστε μία ἀκόμη προϋπόθεση. Ἡ δεύτερη προϋπόθεση πού θά κάνει τήν ἀγάπη ν' ἀγκαλιάσει ἀκόμη καί τούς ἐχθρούς εἶναι τό ἀνοιγμα τῆς καρδιάς. Ὁ μαθητής τοῦ Εὐαγγελίου ἀνοίγει τήν καρδιά του χωρίς ὅρια καί κανόνες. Οἱ στενόκαρδοι ἄνθρωποι δέν μποροῦν ν' ἀγαπήσουν. Ὅταν ἀνοίγει ἡ καρδιά, χωράει μέσα της τούς πάντες. Ἡ ἀνοικτή καρδιά χωράει μαζί, δηλαδή συνχωράει τούς φίλους καί τούς ἐχθρούς. Τούς συγχωράει ὅλους χωρίς νά τούς ξεχωρίζει. Ἡ ἀνοικτή καρδιά δέν φτιάχνει κατηγορίες καί τάξεις γιά τούς ἀνθρώπους. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀποτελοῦν μία καί μόνη τάξη, τήν τάξη τῶν ἀδελφῶν. Ἡ ἀνοικτή καί μεγάλη καρδιά συγχωράει ὅλους, διότι ἔχει σπλάχνα οἰκτιρμῶν. Ὅταν ὁ Χριστός ζητάει νά γίνουμε οἰκτίρμονες, ὅπως εἶναι οἰκτίρμων ὁ Οὐράνιος Πατέρας μας, θέλει νά μᾶς δείξει πώς μόνον ἡ καρδιά πού ἀποδέχεται τούς ἄλλους μέ τά λάθη τους μπορεῖ ν' ἀγαπήσει ἀκόμη καί τούς ἐχθρούς.

Ὅποιος προσπαθεῖ νά φτιάξει μία τέτοια καρδιά αὐτός μόνον ὁμοιάζει μέ τόν Πατέρα καί Δημιουργό του. Γιά νά ἐπιτευχθεῖ ἡ ἀγάπη πρὸς τούς ἐχθρούς ὁ ἄνθρωπος περνάει, μέ τή μετάνοια καί τόν πνευματικό, ἀπό τήν κάθαρση τοῦ «κατ' εἰκόνα», στήν ἐπίτευξη τοῦ «καθ' ὁμοίωσιν» μέ τό ἄνοιγμα τῆς καρδιάς καί τήν ἀποδοχή ὅλων τῶν ἄλλων μαζί μέ τά ἐλαττώματα καί τά ἀρνητικά χαρακτηριστικά τους.

Γιά νά γίνει πραγματικότητα τό «ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν» χρειάζεται καί κάτι τελευταῖο, ἀλλά πολύ σημαντικό. Χρειάζεται πρακτικότητα. Ἡ ἀγάπη δέν εἶναι θεωρίες καί λόγια. Ἡ ἀληθινή ἀγάπη ἐκδηλώνεται μέ τίς πράξεις καί τίς καθημερινές ἐνέργειες. Ἡ ἀγάπη πρὸς τόν ἐχθρό θά ἐκδηλωθεῖ μέσ' ἀπό τόν τρόπο τῆς σχέσεως μαζί του. Ὁ χριστιανός πού προσπαθεῖ ν' ἀγαπήσει τόν ἐχθρό του φροντίζει νά εἶναι ἐξυπηρετικός, εὐγενής, χαμογελαστός καί πάν' ἀπ' ὅλα δοτικός. Ὅποιος ἀγαπάει δίνει χωρίς ἀνταπόδοση, εὐεργετεῖ χωρίς σκοπιμότητα, θυσιάζεται χωρίς νά περιμένει πώς θά ἐκτιμηθεῖ ἡ θυσία του. Ἡ ἀγάπη, καί μάλιστα αὐτή

πρός τούς ἐχθρούς, εἶναι προσφορά ἀγνή καί καθαρή, χωρίς ὄρους καί ὅρια.

Ὅλες οἱ μορφές τῆς ἀγάπης εἶναι εὐλογημένες. Σήμερα, ὅμως, ὁ Κύριος ἔρχεται νά εὐλογήσει τήν πιό ὑψηλή καί τήν πιό δύσκολη, πού εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τούς ἐχθρούς. Ἡ ἀγάπη πρὸς τούς ἐχθρούς δέν εἶναι ἀκατόρθωτη, ὅσο δύσκολη καί ἂν φαίνεται. Μέ τίς ὁδηγίες τοῦ πνευματικοῦ καί τῆ μετάνοια, μέ τό ἀληθινό ἄνοιγμα τῆς καρδιᾶς πρὸς ὅλους καί μέ τίς καθημερινές μικρές καί μεγάλες θυσιαστικές πράξεις μπορεῖ νά γίνει πραγματικότητα. Θά εἶναι ἡ πραγματικότητα τοῦ Παραδείσου. Ἐφόσον ὁ Παράδεισος ξεκινάει ἀπό ἐδῶ, ἡ εἴσοδος τοῦ Παραδείσου εἶναι τά πρόσωπα τῶν ἐχθρῶν μας. Ἡ σωτηρία μας εἶναι ὁ τρόπος καί ὁ βαθμός πού θά τά ἀγαπήσουμε. Γένοιτο.